

SLAVA BOGU NA VIŠAVAH IN NA ZEMLJI MIR LJUDEM NA ZEMLJI! Lk 2,14

Spoštovani ljubi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

PROVOKATIVNA POLITIČNA IZJAVA: Verjetno se vsem nam, ob stavku: „*1 Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se napiše ves svet.*“ Lk 2,1 v mislih takoj pojavi povezava z Božičem. Vemo, da je v božični pripovedi omenjeno ime cesarja Avgusta. Evangelist Luka pa lika cesarja Avgusta ne uporablja le za zgodovinsko umestitev Božiča. Celotna božična pripoved, na zelo samozavesten in provokativen način, postavlja Jezusovo rojstvo v neposredno povezavo in nasprotje z imperialnim kultom. Pri tem se v svojih razmišljanjih sklicujem na članek „*Cesar Avgust in Jezus - v ogledalu rimske cesarske ideologije*“ prof. dr. Ute Poplutz.

V 19. stoletju, so našli na dveh kamnitih blokih napis star 2.000 let, ki govori o rojstvu božjega sina, ki prinaša dolgo dobo miru: „... *Kajti previdnost, ki ureja naša življenja je vložila ves trud in vnemo, da je za naša življenja ustvarila popolno dobro in rodila Avgusta, ki ga je napolnila z vsemi plemenitimi sposobnostmi za dobro človeštva, nam in našim potomcem rodila njega kot boga in podarila tistega, ki naj konča vojno in oblikuje mir v pravem redu. In ker je cesar, ki se je rodil s temi sposobnostmi, s svojo dobrotljivostjo presešel pričakovanja prejemnikov in ne le prehitel svoje predhodnike z obilico dosežkov, temveč tudi svojim naslednikom ni pustil upanja, da bi se z njim lahko primerjali; in ker so se z rojstnim dnem tega boga za svet začeli evangeliji, ki izvirajo iz njega, je v njegovo čast sprejet naslednji sklep ...*“

Besede iz zgornjega besedila: „*mir, evangeliji, rojstni dan tega boga,*“ nam zvenijo kot bi govorile o Božiču. A ne govore o Jezusu, temveč o cesarju Avgustu. Slavijo ga kot božanskega prinašalca miru in vse kar zapišejo o njem, so „*dobre novice*“ ali „*evangeliji.*“ Za Evangelista Luka in njegove sodobnike, so bile to znane besede in konteksti, ki jih mi seveda poznamo le v kontekstu Božiča. Evangelist Luka je svoj „*Evangelij*“ napisal kot neposredno vzporednico s takrat splošno znanim cesarjem Avgustom. On in vsi njegovi sodobniki, so poznali kult cesarja Avgusta, ki je osvojil in vladal ves takrat znani svet.

Evangelist Luka je uporabil najbolj kontrastno primerjavo, ki jo je imel takrat na voljo, da bi poudaril pomembnost Jezusa. Lahko bi rekli, da postane po Luku Betlehem, neko zakotno mestece na robu svetovnega rimskega imperija, zaradi Jezusa pomembnejši od Rima. Rimska politična propaganda, slavi konec vojn, kot „*evangelij*“ oziroma „*dobro novico*“ za pokorjena ljudstva. Luka pa govori o nebeškem miru za vse ljudi. In to sporočilo gre najprej do marginaliziranih in revnih, namreč do pastirjev, ki prenočujejo pri čredah. V teh razsežnostih vidi Luka Jezusovo rojstvo.

Lukovo poročilo o Jezusovem rojstvu je neposredno nasprotje rimski oblastni politični teologiji in ga lahko štejeemo za drzno in provokativno, kajti ne glede na to, kako pomemben se je zdel svetu in sebi rimski imperij, se je v Jezusu zgodilo nekaj večjega in pomembnejšega. Dete v ubogih jaslih, stoji nasproti vrhovnega poveljnika rimskih čet, obdan z nekaj pastirji in z nebeško vojsko angelov: »*13 In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: „14 Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.“*« Lk 2,13-14 Mir, ki ga obljublajo angeli, ni rimski mir, ki je nastopil, ko so bila vsa ljudstva vojaško ukročena in s tem „*pomirjena.*“ Ta mir vpliva na vsakega posameznika in na najbolj notranji del človeka. Nanaša se na vse ljudi „*dobre volje.*“ Ta mir prihaja od samega Boga. Zato v uri oznanjenja, Gospodov angel reče: „... *moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin.*“ Lk 1,35

Evangelist Luka je v veri, ki jo izpričuje v svojem Evangeliju, vse prej kot maloveren, zato mi je bilo v veselje ponovno ovrednotiti zgodovinsko in politično ozadje zgodbe Božiča. V primerjavi z Neprecenljivim darom človeštvu in vsakemu človeku v podobi Novorojenega Odrešenika, se Luka ne boji ovrednotiti kot nepomembnih, največjih in najmočnejših osebnosti tedanje zgodovine. Na sliki je božično sporočilo angelov: „*11 Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija Gospod,*“ Lk 2,11 postavljeno v podobo sodobnega mesta. Ne glede na to, koliko je prebivalcev v mestu na sliki in kako anonimna je za nas njihova življenjska zgodba, pomeni vera v Jezusa Kristusa prav to, da se je Odrešenik, Mesija in Gospod, rodil za vsakega od njih posebej.

VERA KOT GORČIČNO SEME in VERA KOT BUČA: Ob pogledu na sodobni svet je pater Kentenich nekoč, citiral Jezusovo priliko o veri, katera naj bi bila za doseg mogočnega čudeža, dovolj velika že kot seme gorčice. Pater Kentenich je dejal, da ne potrebujemo le vere v velikosti gorčičnega semena, temveč močno vero v velikosti buče, saj je bila taka vera Marije. Ko sem prvič slišal ta stavek, sem ga le delno razumel in se hkrati vprašal, zakaj je dobro, da bi ob čudovito podobo vere v velikosti majhnega gorčičnega semena, postavljali še pretirano prispodobno vere v velikosti buče. Če se v konkretni situaciji spopadeta vera in dvom, potem sta dvomu obe prispodobni vere, enaki provokaciji. Obe prispodobni vere se v dvomu zdita nerealistični in nerazumni. Obenem pa v stiski in nepremostljivi situaciji, podobi vere v velikosti gorčičnega semena ali buče, na nas delujeta izredno stimulatивно, na način, da podpirata notranji skok vere.

TAKO VELIK KOT BOG. A TAKO NEBOGLJEN KOT ČLOVEK: Ali ni pogled na Božje dete v jaslih, hrana za našo vero in zaupanje, ki naše srce naredi bolj široko in bolj samozavestno? Ne glede na to, kako nasprotujoče izkušnje moči in nemoči, uspeha in neuspeha, načrtovanja in tega kar potem v življenju dosežemo, že nosimo v sebi, nam pogled na Božje dete v jaslih, ponovno združi, človeško nebogljeno in Božjo veličino. Luka se ne izogiba neposrednemu nasprotju lastne vere v Božjega Odrešenika in politične stvarnosti svojega časa. Poizkusimo Božično vero, zavestno umestiti tudi v osebno, politično in cerkveno stvarnost.

Sebi in vsem vam želim, da bi Božič praznovali z notranjim veseljem in, da bi tudi o nas lahko drugi rekli, da smo se kot pastirji: „*20 ...vrnili ter slavili in hvalili Boga za vse, kar so slišali in videli, tako, kakor jim je bilo rečeno.*“ Lk 2,20

pater Ludwig Güthlein, Schönstattsko gibanje, Nemčija
prevod: g. Anton Markelj

P. Ludwig Güthlein

